

Bønner

Kjære Gud

Jeg ber om at

alle barn i alle land

Skall få det like godt

Som jeg velsign di

ikke har det
like bra som jeg

Amen

Jeg - en bibeltro?

Jeg har i de par siste refleksjonene delt mine tanker rundt mitt gudsbilde, og hva jeg tror på.

AV KARL JOHAN KIRKEBØ

Mye av grunnlaget for dette ligger selvsagt i hvordan jeg ser på Bibelen. Er det riktig å lese den bokstav for bokstav eller er det også ok å lese den inn i vår tid og vår kultur?

Jeg mener det siste. Det er for meg ganske klart at Bibelen bærer preg av den tiden den er skrevet i og det menneskesyn og den kultur som da rådet. For meg blir det meningsløst å hevde at dette skal være gyldig til evig tid. Jeg mener at det er bedre å forsøke etter fattig evne å finne fram til hva dette betyr for oss i dag.

Biskop Laila Riksaasen Dahl sa i forbindelse med at hun endret syn i den altfor mye omtalte homofili-saken at hun la mer vekt på det Jesus gjorde enn det Paulus skrev i sin teologi. Det er lett å forstå og være enig i. Samtidig som enkle og entydige svar på mange spørsmål blir vanskelig, for ikke å si umulig. Men den utfordringen må vi leve i om vi vil ta bibelen og Jesus på alvor.

Da blir det forskjellige svar på mange etiske

spørsmål og det synes jeg er helt greit. Det er ikke nødvendigvis ett svar som er riktig. Men det stiller krav til oss. Vi må tenke selv og finne våre standpunkt. Og vi må respektere at andre kommer fram til andre svar uten å si at det er feil. Det er ikke farlig at vi som kirke har delte syn på mange av dagens vanskelige spørsmål. Det ville vært mye verre om vi ikke hadde det. Da hadde det vært et sterkt konformitetsspress, vær enig eller utenfor.

Slik jeg ser det tolker vi alle Bibelen. På de sentrale spørsmål er vi stort sett enig. Jesus er Guds sønn, han vant over døden og vi blir frelst av troen alene. Dette er eviggyldig og står fast. Så får vi etter beste evne gjøre våre vurderinger på andre spørsmål. Min basis er først og fremst Jesus. Hva ville han ha gjort og tenkt? Pretensløst og vanskelig, men akk så nødvendig.

Jeg mener dette synet er å være bibeltro og i minst like stor grad som de som hevder å være det og som mer eller mindre anklager oss som mener litt forskjellig for ikke å være det. Så skal jeg forsøke å la være å si at de tar feil, bare å si at det er rom for forskjellige oppfatninger. Svaret på spørsmålet i overskriften blir da fra mitt ståsted et klart JA. Jeg er bibeltro. ●

BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Bønensblad utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana prosti. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes bones.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Stein Rune Risa (redaktør), Karl Johan Kirkebø og Sven-Ove Rostrup

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Hafskor, 55 39 04 40 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 1. april

Feststemt

For syvende året på rad inviterte Bønens menighet til pensjonistfest i Bønens kirke.

TEKST O FOTO: STEIN RUNE RISA

Fredag 17. januar kunne over hundre feststemte og festkleddede mennesker benke seg rundt de festpyntede bordene i kirken. Det har blitt en tradisjon at alle pensjonister på Bønens inviteres til denne festen i kirken, og den er veldig populær – i år var det venteliste for å få plass.

Underholdning og foredrag

Festen ble ledet av Kåre Offerdal. Med sitt humorfylte vesen satte han stemningen fra første stund, og introduserte Rolf Olsen og Frank Damm som første underholdere ut. Disse karene er godt kjent i kirken, og spredte som vanlig god stemning med et repertoar bestående av utlekning, sanger og historier.

Snitter og god prat ved bordet.

Rolf Olsen underholdt.

Før og etter maten var det musikalsk foredrag av Øyvind Offerdal. Øyvind sang, spilte gitar og formidlet historien om Evert Taube, og publikum var slett ikke vanskelig å få med på allsang!

Som vi har blitt vant med fra

pensjonisttreff

Til dessert var det et fantastisk kakebord.

pensjonistfesten, så ble det også i år servert flotte snitter å spise – og måltidet ble avsluttet med et storartet kakebord. Kaken er bakt av de frivillige i menigheten og her var det noe for enhver smak.

Quiz må til

Men det ble ikke bare servert

mat denne kvelden. Underveis i festen, fikk vi også servert flotte musikalske innslag ved organist Carsten Dyngeland, og en musikalsk quiz etter Beat-for-Beat-prinsippet stod også på menyen.

Selv om mat og underholdning er en stor del av programmet på pensjonistfesten, er det også god tid til den gode

praten og treffe gamle kjente. Det er vanlig at pensjonistfesten avsluttes med noen ord til ettertanke. Gunnhild Nag snakket om frivillighet i menigheten, og diakon Reidun Laastad Dyvik hadde andakt. Dette ble en fin avslutning på en flott kveld – og det er bare å glede seg til neste års pensjonistfest! ●

Fasteaksjonen 2014

Innsamlingsaksjonen til Kirkens Nødhjelp arrangeres av Bønes menighetsråd hvert år, og konfirmantene i menigheten er en viktig del av aksjonen. Årets innsamling er 8. april. Vi trenger hjelp til bøssebæring fra andre enn konfirmantene, for å få dekket alle rodene. De som evt. ikke får besøk av en bøssebærer 8. april kan gå inn på www.nca.no og gi på andre måter. De som vil være med og samle inn, møter i Bønes kirke 8. april kl. 17. ●

Bønesdagen 2014

Gå ikke glipp av Bønesdagen lørdag 5. april kl. 10.30- 15 i Bønes kirke. Bønesdagen fyller 20 år og det blir markering av dette.

Program:

Aktiviteter for barn og voksne – lykkehjul, konkurranser, fiskedam, hest og vogn, steking av pinnebrød, hinderløype, Guitar Hero, Sing Star med mer. Salg av kaffe, brus og kaker. Lag og organisasjoner på Bønes presenterer seg med stands, aktiviteter og underholdning. Sjonglør og mester i hukommelse Ola Kåre Risa kommer. Konferansier er Kåre Offerdal. Alle er hjertelig velkommen! ●

Bønes Menighet

MotorForum
Tlf. 55 56 00 00 Bergen

MINNYS NATURTERAPI

Naturmedisinsk behandling og forebygging av fysiske og psykiske sykdomstilstander.

NB:GRATIS BEHANDLING TILBYES TIL 1/1-13.

Timebestilling: 909 37 487 - minnydale@hotmail.com

Samdals

Begravelsesbyrå AS

Bjørn-Eivind K Netland og Arve Løvenholdt
TRADISJON - TRYGGHET - RESPEKT
Gratis samtale i hjemmet. Døgnvakt: 55 90 19 80

Besøker – noe for deg?

Storetveit og Bønes jobber med å få en større besøkstjeneste i samarbeid med de andre Fana-menighetene.

Har du noe tid du kan tenke deg å bruke som besøker? Som besøker får du en fast person du besøker jevnlig etter avtale, og det kan innebære å gå tur, bare prate sammen, følge til lege og liknende. Det vanlige er 1-2 timer i uken/annenhver uke. Du vil få veiledning og kurs underveis, og treffpunkter med andre besøkere.

Liker du å glede en annen? Da kan dette være en tjeneste for deg! Kontakt menighetskontoret 55 30 81 02. ●

Jul i Bønes kirke

Julen er en tid full av tradisjoner og familieaktiviteter. I Bønes kirke er det også stor aktivitet i denne høytiden.

TEKST OG FOTO: SVEN-OVE ROSTRUP /
STEIN RUNE RISA

I tillegg til gudstjenestene på julaften, var det mange andre spennende arrangementer i kirken. Her er noen av disse.

«Lys Våken»

30. november til 1. desember inviterte vi alle 11- og 12-åringer i menigheten til å overnatte i kirken på et arrangement som heter «Lys Våken». Vi hadde masse moro på lørdagen med leker, oppdagelse av kirken og forberedelser til gudstjenesten 1. søndag i advent. Alle var fornøyd med en god lørdag og til slutt klarte vi å sove litt også. På søndagen var familiene til barna og resten av menigheten med på å feire gudstjeneste. Barna var aktive i gudstjenesten på flere ting og storkoste seg blant annet med å synge LysVåken-sangen for alle som var tilstede.

Tenning av julegran

1. søndag i advent var det klart for tenning av bydelens julegran. Det var i år fjerde år på rad at vi har tent bydelens julegran utenfor kirken.

Treet ankom kirken med hest og kjerre fra Langegården, og ble lyssatt og reist utenfor kirken av Lions – som også i år har

Det har blitt tradisjon med juletrengang utenfor kirken.

Ingen juletreffest uten godtepose fra nissen.

gitt menigheten treet i gave. Bønes Skolekorps stilte opp og spilte julesanger til gang rundt treet og til slutt samlet alle seg i kirkekjelleren og spiste pepperkaker og brus.

Julevandring

I løpet av desember var en del av barnehagene på Bønes med på julevandring i kirken. Sammen med barna og de voksne

«Lys Våken».

kledde vi oss ut og vandret gjennom julefortellingen. Vårt inntrykk er at barna liker vandringene veldig godt og tilbakemeldingen fra personalet i barnehagene er utelukkende positiv.

Juletreffest

Den årlige juletreffesten i Bønes kirke ble i år arrangert søndag 5. januar. Juletreffesten startet med familiegudstjeneste og etterpå var i underkant av 100 personer samlet i kirkestuen. Programmet på juletreffesten er tradisjonelt, med hot-dogs, kaker, underholdning og leker. Gang rundt jule-treet er et selvskrevet punkt på programmet til en juletreffest, og til slutt kom også nissen på besøk med godteposer til de små. ●

Det er langt fra Betlehem til Jerusalem

ISRAELSK VAKTER I HEBRON:

Alle palestinere som arbeider i Jerusalem får ID-kortet kontrollert ved såkalte «checkpoints» før de får passere.

Betlehem en kjølig novembermorgen kl. 05.00. Tredve søvntunge nordmenn rusler i tussmørke gater mot Checkpoint 300. Der skal vi sammen med en representant fra fredsprogrammet EAPPI observere hvordan det foregår når palestinere som arbeider i Jerusalem passerer grensen.

BLIR BOENDE: Sta palestinsk bonde sammen med Eirik Mills. Han får ikke lov til å sette opp noe hus på gården sin, og hvis han setter opp en brakke foran grotten, kommer israelske soldater og river den.

TEKST OG FOTO: DAG VAULA

Vi kommer til den høye, stygge betongmuren som skiller Palestina fra Israel. Langs muren er det satt opp et høyt nettinggjerd, og bak gjerdet venter mange hundre trøtte mannfolk på å slippe gjennom grenseposten.

Noen av kvinnene i gruppen vår begynner å gråte. Situasjonen minner for mye om filmer vi har sett fra Warszawa-ghettoen under andre verdenskrig. Nå må det straks sies at virkeligheten ikke er så ille som det kan virke ved første øyekast. Den er likevel vanskelig nok for de arbeiderne som må stå opp i firetiden om morgenen for å rekke arbeidsplassen sin i åttetiden. Avstanden mellom Betlehem og Jerusalem er bare åtte kilometer, så uten grensekontroll hadde turen kanskje tatt en halv time fra hjemmet til arbeidsplassen.

Gjestehus i Betlehem

Tilbake til start, søndag 3. november. Trettito trøtte nordmenn fra Oslo, Trondheim, Bergen og Sandnes ankommer St. Vincent gjestehus i Betlehem. Her skal vi bo åtte dager med utflukter med buss og lokale guider til kjente steder i Palestina og Israel. Gjestehuset drives av en katolsk nonneorden til støtte for et stort og fint barnehjem som ligger vegg i vegg. Gjestehuset har enkle, men store og rene rom, to store terrasser med utsikt over byen og en stor sal som vi får bruke til «debriefing» etter dagens opplevelser. Det gjør godt å snakke om det vi har opplevd. Turen vår er tilrettelagt og ledes av Eirik Mills som noen kjenner fra tiden hans som ungdomsprest i Fana. Med oss på utfluktene har vi et lite hefte med bi-

belvers og salmer som passer til de stedene vi skal besøke.

Jesu fødested

Søndag morgen er vi tidlig oppe og besøker «hyrdemarken» i utkanten av Betlehem. Der er det flere grupper av kristne turister på besøk, blant andre en stor gruppe fra India i den fine parken og den nye kirken. Like nedenfor er det mange grotter i fjellet, og noen mener at det var en av disse som rommet stallen der Jesus ble født. Vi leser om hyrdene på marken, og er så heldige at det samtidig kommer forbi en gjeter med saueflokk sin på marken nedenfor. Litt senere deltar vi i en katolsk gudstjeneste i fødselskirken midt inne i byen, først bygget av keiser Konstantin den store i år 333. Denne kirken ligger rett over den grotten som ifølge den eldste tradisjonen er Jesu fødested.

Liturgien er ukjent for de fleste av oss, men en gruppe ungdommer bidrar med frisk sang og musikk som våre egne «ten-singere» gjerne kunne latt seg inspirere av. Det finnes flere kristne menigheter i Betlehem, men andelen kristne i Palestina har sunket sterkt, fra 20 prosent i 1947 til rundt én prosent i 2013. I Betlehem var det tidligere mer enn 80 prosent kristne, mens det nå er mindre enn 40 prosent. En av årsakene til nedgangen er den store arbeidsmangelen i Palestina og at de kristne har større muligheter til å emigrere fordi de stort sett har bedre utdannelse og bedre kontakter i vestlige land enn muslimene har.

Får ikke bygge hus

Neste dag byr på store kontraster. Først besøker vi bosettingen Efrata som ligger på

GJESTEHUS: Gjestehuset «vårt» i Betlehem drives av en katolsk nonneorden til støtte for et barnehjem.

palestinsk område, men som i praksis er en forstad for Jerusalem; en selvstyrt og velstelt bydel med nydelige boliger og alle fasiliteter. En vennlig og veltalende talsmann viser oss rundt og prøver å overbevise oss om Israels rett til dette området. Med støtte fra israelsvenner har de også dyrket opp litt av området utenfor byen, som de hevder at palestinerne selv ikke bruker. Grunnen til dette får vi vite mer om da vi senere besøker en sta palestinsk bonde som har dyrket opp litt av sin gamle gård. Han serverer oss middag i et telt han har satt opp utenfor den lille grotten der han nå bor alene, mens familien fremdeles bor i flyktningeleiren Deheisha i Betlehem.

Bonden får ikke lov til å sette opp noe hus på gården (bortsett fra en utedo), og hvis han setter opp en brakke foran grotten, kommer israelske soldater og river den. Dette begrunner de i Osloavtalen, som gir palestinerne full råderett over bare tre prosent av Vestbredden. Siste post på dagsordenen gir mere håp. Da møter vi to representanter fra The Parents Circle. Dette er en organisasjon av mer enn 600 israelske og palestinske familier som alle har mistet et familiemedlem under tidligere uroligheter. De er blitt enige om å avstå fra hevnen, og i stedet arbeide for fred mellom de to nasjonene. De personlige vitnesbyrdene fra disse to, en fra hver side, er gripende og oppløftende.

Vandring i Getsemane

Tirsdagen er viet Jerusalem. Vi besøker mange av de hellige stedene, og leser tekster fra Bibelen, men det er så mye som forstyrrer. Via Dolorosa er en turistfelle som har lite til felles med den veien Jesus gikk. Noe

Til høyre: UTSIKT FRA MASADA: Med israelsk guide på Masada-festningen, et fantastisk sted for alle som er interessert i historie. Herodes den store må ha vært stormannsgal som kunne bygge noe slikt, og landskapet med klippene som stikker ut fra fjellene og med ørkenen ned mot Dødehavet er nesten uvirkelig. Det var på Masada at de siste jødiske styrkene holdt stand i den første romersk-jødiske krigen, i år 73.

av den gamle hovedgaten fra Herodes' tid er gravd ut, seks meter under dagens gatenivå. Her ser vi de brosteinene som Jesus og disiplene virkelig vandret på. Over huset som nokså sikkert tilhørte ypperstepresten Kai-fas er det bygget en kirke, og gårdsplassen, der Peter fornektet Jesus og hørte hanen gale, har utsikt over til Getsemane-hagen. Der vandrer vi mellom eldgamle oliventrær som disiplene kanskje kan ha sovnet mellom. En gartner som kikker opp fra lukkingen og gir oss et forsiktig smil, minner oss om gartneren kvinnene møtte i den andre hagen, ved graven der de trodde Jesus lå.

Plages av nybyggere

Jerusalem er en komplisert by med en tragisk historie og en vanskelig framtid. Vi har bare sett et glimt av byen, men vi må videre. Onsdagen tilbringer vi i Hebron, en hellig by både for muslimer og jøder, for her er graven til patriarkene Abraham og Isak og deres koner. Vi besøker en palestinsk familie som er sterkt plaget av nybyggerne i et ulovlig settlement som er anlagt like ovenfor huset deres. Det er dessverre slik at noen israelske settlere er fanatikere som er villige til å bruke stygge metoder for å drive bort sine palestinske naboer. Likevel blir de beskyttet av den israelske hæren, som setter opp vaktårn ved siden av den ulovlige bebyggelsen.

Som en motvekt har Israel og Palestina tillatt en internasjonal organisasjon kalt TIPH å overvåke og rapportere ulovligheter fra begge sider i konflikten.

I Jesu fotspor

Torsdag besøker vi en liten palestinsk

landsby, Yanon, som har vært så plaget av settlere på åstoppen over landsbyen at de fleste innbyggerne har flyktet. Her er det observatører fra EAPPI som overvåker situasjonen og forklarer den for oss og andre besøkende.

Langt mer hyggelig er bussturen samme dag til Galilea, med en dyktig israelsk-arabisk guide. Veien går gjennom Juda-ørkenen, som virkelig er en ørken med rullende sanddyner og små beduinleirer hist og her. Galilea er på mange måter som på Jesu tid, med bølgende åser og små landsbyer. I Kaper-naum ser vi utgravninger med ruiner fra Jesu tid, og på Genesaretsjøen tar vi en båt-tur uten at noen går på eller i vannet.

Det største inntrykket er likevel å høre saligprisningene opplest i en vakker park nær det stedet Jesus må ha stått og talt til folket.

Samtaler på veien

Blant alle opplevelsene på turen, er det de personlige møtene med israelere og palestinere som har gjort størst inntrykk på oss. I Betlehem spiste vi middag i palestinske hjem, som regel to fra gruppen i hver familie. Stor vennlighet og uvante skikker, ikke minst at familiefaren var den eneste som spiste sammen med oss, mens kone og barn smilende så på.

I Jerusalem fikk vi først delta i sabbatsfeiringen i en ortodoks synagoge, før vi ble invitert til sabbatsmåltid i forskjellige familier. Min kone og jeg var gjester hos en meget gjestfri og vennlig familie av amerikansk opprinnelse. Vi hadde en fin og åpen samtale der de fortalte om sitt behov for sikkerhet etter terroraksjonene i 2000-2005, og om sitt ønske om en varig fred.

Holder på tradisjonene

På spørsmål om hvorfor de for tredve år siden hadde reist fra USA til Israel, hadde en av dem et interessant svar. Han sa at i USA ble den jødiske religionen stadig mer utvannet av den amerikanske kulturen, og at det var bare i Israel det var håp om å opprettholde de jødiske tradisjonene.

Etter en avskjedsmiddag lørdag kveld med palestinske venner i restaurant Casa Nova i Betlehem, var det grytidlig avreise søndag morgen til flyplassen i Tel Aviv. Der var sikkerhetssjekken like grundig som ved ankomsten, og en av lederne fikk kofferten sin fullstendig endevendt - til forlystelse for noen av gruppens svake sjeler.

En enkel løsning på konflikten

Her måtte vi også ta avskjed med de som skulle til Oslo og Trondheim. På åtte dager var vi blitt en sammensveist gruppe av venner, og det var både med en tåre i øyet og et håp om å treffes igjen at vi sa farvel. Det sies at Palestina-problemet er komplisert. Det er sant at situasjonen, politikken og framtidsutsiktene er uklare og vanskelige. Men løsningen på hovedproblemet er i prinsippet meget enkel. I følge vedtak i FN og den internasjonale domstolen har Palestina rett på hele området innen «den grønne linjen», det vil si våpenhvilegrensen fra 1967. Spørsmålet er bare om, når og hvordan dette kan bli realisert. ●

EAPPI er et fredsprogram som drives av Kirkenes Verdensråd. De verver hvert år 100 frivillige til å være «ledsagere» i konfliktfulle områder i Palestina. Mer informasjon: www.eappi.org

Vinter i Costa Blanca

Det er onsdag på Sjømannskirken i Torrevieja. Leseværelset er omgjort til systue. Omkring 30 damer er ivrig opptatt med alle mulige slags håndarbeider.

AV ALF IVERSEN

Slik har de holdt på siden forrige basar, med unntak for jule- og sommerferie. Høstens basar nærmer seg altfor fort. Rekker de å bli ferdige? Men rett skal være rett: Det blir også tid til kaffepause og lunsj, og ikke minst sosialt samvær.

Flykter fra norsk vinter

Midt i flokken finner vi Vigdis Gravdal. Hun og ektemannen Terje trives godt hjemme i Bergen. Men to ganger i vinterhalvåret drar de til Spania, en gang i oktober-november, og en gang i januar-mars.

LOVSANG I SJØMANNSKIRKEN: Frisk lovsang og glade rytmer i den vakre kirken i Torrevieja.

FOTO: ALF IVERSEN

Tv: FLYKTER FRA VINTEREN: I Spania kan ekteparet Gravdal bade og nyte solen til ut i november, og når de kommer ned igjen over jul, er været oftest som på fine sommerdager hjemme. Bildet er fra kystbyen Xàbia. FOTO: RODRIGUILLO/WIKIMEDIA

Det har de holdt på med i omkring sju år, og hver gang gleder de seg til å komme nedover. Det er deilig å komme vekk fra regn og vind, snø og kulde. Her nede kan de bade og nyte solen til ut i november, og når de kommer ned igjen over jul, er været oftest som på fine sommerdager hjemme.

Drømmestedet

Vigdis og Terje har funnet sitt sted i San Pedro del Pinatar. Det er ca 20 minutter sør for Torrevieja. Stedet ligger ved idylliske Mar Menor og ikke langt fra det kjente La Manga. Vigdis lar seg stadig friste til en dukkert i innsjøen. Temperaturen er oftest et par grader høyere der enn i havet, og en slipper unna bølger som bryter. Terje er ikke så glad i sjø og sol. Blir det for varmt, foretrekker han en dukkert i bassenget like ved der de bor. På spørsmål om det ikke blir litt ensomt, får vi til svar at de har fått mange venner her, og at familien kommer jevnlig på besøk. Og ikke å forglemme, Sjømannskirken, den betyr mye. Og så drar de på lengre turer. Spania har enormt mye flott å by på.

Også mannfolkene

Arbeidsgruppen ser i første omgang ut

Over: ARBEIDSGRUPPE: Flittige damehender skaffer 300.000 kroner til Sjømannskirkens drift. Vigdis Gravdal lengst fremme til venstre. FOTO: ALF IVERSEN

til bare å bestå av damer. Men når vi leter oss innover bak i kirken, finner vi en gjeng med lystige mannfolk. Om pratene ikke går så munnrapt unna som hos damene ute på leseværelset, så knegges og flires det desto mer. Litt godlynt er ting må en også finne seg i. Her er det lett å føle seg inkludert. Men det som fanger blikket, er først og fremst arbeidene de holder på med. Det er treskjæring det går på. De flotteste klokker blir til under støe og kyndige hender. Mange timers arbeid ligger bak hvert lite kunsthåndverk, men så blir også resultatene imponerende.

Trofaste støttespillere

Arbeidsgruppen er ikke de eneste som bakker opp kirken. Mange titalls frivillige hjelpere går vakter på leseværelset og kjøkkenet. I uken er det forskjellige dugnadsarbeider som skal utføres, og til gudstjenesten om søndagen trengs det kirkeverter. Vanligvis blir en møtt med et fast håndtrykk og et «Velkommen!» i døren på alle sjømannskirker. Spesielt ved de store arrangementene, med opptil 200 til stede, makter ikke den faste staben å være nok til stede for alle. Men med flinke hjelpere håper Sjømannskirken at helst alle opplever seg sett og velkommen. ●

Sjømannskirken feirer i år 150-års jubileum. Feiringen vil foregå fra august og utover med en rekke forskjellige store og små arrangementer. Menighetsbladet gir noen glimt fra arbeidet.

Når sykdom rammer - da er er kirken der

Jostein Obrestad er diakon ved Sjømannskirken i Torrevieja. Han er en ressursperson i tilfelle sykdom, ulykke eller dødsfall. Men også når det gjelder omsorg og hjelp.

– Hvorfor bør en ha reiseforsikring når en drar til Spania?

– Da er en sikret syketransport til Norge om det skulle være behov for det. Helfo sitt europeiske helsetrygdkort dekker akutte sykdomstilfeller, men altså ikke hjemtransport.

– Hvor henvender en seg om en trenger øyeblikkelig hjelp?

– Om nødvendig, ring 112 for ambulanse. Det er to sykehus i Torrevieja med akuttavdeling. Det ene krever reiseforsikring, det andre bare trygdekortet. Om alt er fremmed og språket vanskelig, så ring Sjømannskirken.

– Hvordan er standarden på helsevesenet i Spania?

– Det er like bra som i Norge, bare raskere.

– Hva med språkproblemer?

– For den som ikke snakker spansk, kan det være et problem. Engelsk er det oftest bare de yngre med en del utdanning som behersker. Det sykehuset som krever reiseforsikring, har tolketjeneste.

– Hvordan hjelper Sjømannskirken?

– Ta kontakt og vi stiller opp. Vi går på besøk på sykehusene til de norske vi får vite ligger der. Vi hjelper med å kontakte pårørende i Norge. Vi ringer gjerne etter sykebil, blir med på akuten og hjelper med språket. Noen av oss snakker spansk, eller vi finner tolk. Vi drar også på besøk hvis pårørende hjemme i Norge er bekymret og vil at vi skal besøke dem. Vi er her for nordmenn som trenger oss. Ikke nøl med å ta kontakt! ●

Kyrjekaffien på Samos

Å verta invitert på kyrjekaffi i framandt land, er ei oppleving vel verd å få med seg når ein får høve til det. I denne saman-hengen, som eg her gjerne vil dele med lesarane, dreier det seg om feiringa av helgen/namnedagen Paraskevi, på den greske øya Samos.

TEKST OG FOTO: PAUL JOHNE SÆRVOLD

Kyrjekaffi i svalande skugge under gamle oliventre kan verke eksotisk for oss nordbuar.

Her heime lyt ein store delar av året skunda seg mellom kyrkje og menighetshus, for å kunne nyte kaffien i tørre og varme omgjevnader.

Feirar namnedag

Av det som vart sett på bordet, vart det, mellom forskjellige tradisjonelle greske kaker og kaffi, også til stor overrasking for artikkelforfattaren sett fram lokalt brennevin. Saman med den spesielle gresk-ortodokse gudstenesta, opptoget gjennom landsbyen, og den eksotiske kyrjekaffien, vart det heile ei minneverdig stund.

I Hellas feirar ein namnedagen sin og ikkje fødselsdagen. Dei fleste greske namn stammar frå helgenar, og tradisjonen seier at dei som har et namn knytt til en helgen, feirar sitt namn/sin dag på helgenen sin dag.

Fredag er førebuing

I samband med reisa til øya, er vi, saman med vårt reisefylgje som har feriert på same staden i mange år, blitt kjend med vertskapen og deira familie. Vertskapen si dotter «Vivi» (Paraskevi) er saman med mannen sin «Dinos» (Konstantinos) busett i New York City, men tilbringer sumaren heime på øya Samos i lag med dei to døtrene sine.

Den 26. juli feirar dei Vivis namnedag. Namnet hennar, Paraskevi, tyder førebuing, i tydinga førebuing til sabbat, eller fredag. Paraskevas er guteformen av namnet. Andre former av namnet er Petka, Paraskeva, Praskovia, Praskovie, Pyatnitsa, Pyetka, Paraskevoula, Paraschiva, kortforma Voula, samt kallenamnet Vivi.

KYRKJEKAFFI I DET FRI: Dei gyldne augneblinkane, det vera seg kvardag eller ferie, er dei du ikkje på førehand reknar med.

SEREMONI KRING PARASKEVI-IKONET: Den gresk-ortodoks kyrkja i landsbyen Sakkouleika i på øya Samos er vigsla til Paraskevi, ein ortodoks martyr og helgen som levde i Roma på 100-talet.

Ortodoks martyr

26. juli var vi saman med reisefylgjet vårt invitert med vertskapen vår til ei gresk-ortodoks kyrkje i landsbyen Sakkouleika i på øya Samos. Kyrkja er vigsla til Paraskevi, ein ortodoks martyr og helgen som levde i Roma på 100-talet. Ho var fødd av greske foreldre, far Agathon og mor Politia. Foreldra var barnlause, og bad om å bli velsigna med eit barn. Dei vart bønnehøyrde, og fekk ei dotter som dei gav namn etter dagen ho vart fødd, fredag.

Paraskevi av Roma, Den Heilage Paraskevi, reknast som helgen, og heilar for dei blinde etter saga om den romerske keisaren Antoninus Pius (86-161 e.kr.) Paraskevi av Roma vart heilagkåra i år 1031.

Gudstenesta

Landsbyen Sakkouleika ligg i høgda om lag midt på øya. Sjølv gudstenesta er bunden saman med mykje song. Og det er mykje folk i kyrkja denne dagen. Som heime i Noreg, er det mykje godt vaksne i kyrkjelyden. Det er høgtalarar på utsida av kyrkja, slik at det er mogleg å fylja gudstenesta ute på benkane i skuggen. Inne i kyrkja lyt ein stå (som er typisk for den gresk-ortodokse kyrkja), bortsett frå nokre få sitjeplassar for dei som ikkje er gode nok til beins. Etter gudstenesta er det opptog gjennom landsbyen, der ikonet av Paraskevi vert boren med. På ein liten open plass i landsbyen stoggar opptoget. Det vert så halde ein seremoni kring ikonet av Paraskevi.

Kyrjekaffi ved skulestova

Etter seremonien går vegen fram til den gamle skulestova, der det er dekkja til kyrjekaffi. Janis (Ioannis Plataniotis) er ein hyggeleg og engasjert grekar som er busett i Sakkouleika. Han kan fortelja at det finst to kyrkjer på Samos som er vigde til den heilage Paraskevi. Han har også mykje å fortelja om lokal historie, og hendingar både frå krig og fredstid. Ikkje til forkleining for badeliv og late dagar, men det er no gjerne slik, at dei gyldne augneblinkane, det vera seg kvardag eller ferie, er dei du ikkje på førehand reknar med. Feiringa av Paraskevi var for oss som fekk vera med ei slik stund. ●

Et smil kan bety så mye

Mange har trolig registrert at Fana menighet har fått en ny frivillig medarbeider. Hun er kommet inn som et friskt pust, og dukker opp i flere ulike sammenhenger og møter oss med sitt vennlige vesen og varme smil.

TEKST OG FOTO: LIV MARIT KVÅLE EVJEN,
FRIVILLIGHETSKOORDINATOR / DIAKONI-
MEDARBEIDER I FANA SOKN

Hvem er denne damen, hvor kommer hun fra, og hvordan har det seg at hun begynte som medarbeider her hos oss? Dette og flere spørsmål skal vi nå få svar på.

– Kan du fortelle litt om deg selv?

– Mitt navn er Bjørg Marit Nordås, jeg er snart 70 år. Jeg ble enke for 1 1/2 år siden. Jeg har 3 flotte døtre og har nettopp fått mitt 12 barnebarn. Jeg bor på en gård på Saganeset som har vært i familiens eie siden 1931.

– Hva har du arbeidet med tidligere?

– Min mann og jeg drev gården sammen frem til 1999. Jeg har i tillegg jobbet som sekretær i mange år. Den siste jobben var i Hydro fra 1985, der jeg arbeidet mye med resepsjonsarbeid og vakthold.

– Hvordan kom du inn i menigheten?

– I forbindelse med at jeg mistet min mann veldig brått, fikk jeg en uvurderlig støtte fra Gunnar, som er sokneprest i menigheten. Jeg spurte en gang om han visste om noen som kunne trenge en hjelpende hånd, og han henviste da til frivillighetskoordinatoren, og slik begynte det.

– Har du vært aktiv i menigheten tidligere?

– Nei, ikke mer enn gjennomsnittet. Jeg har gått i kirken ved ulike anledninger, men har vel alltid tenkt på meg som en kristen.

– Hvilke oppgaver har du fått, og hva liker du best?

– Jeg begynte som medhjelper på seniortreffet. Der har jeg ansvaret for innkjøp av maten, hente og bringe folk og å være med i ledergruppen for treffene. Jeg lager også mat for en konfirmantgruppe, og er med som kjøkkenhjelp i ulike sammenhenger. Søndager er jeg ofte kirkevert, og i det siste har jeg også begynt som kirketjenervikar. Jeg liker alle de forskjellige oppgavene og variasjonen i oppgavene. Jeg har alltid likt å lage mat, bake og stelle for andre. Nå får jeg bruke mine interesser samtidig som det kommer andre til gode. Det er en veldig god følelse når jeg merker at andre setter pris på det jeg gjør.

– Blir du ikke sliten når du er med på så mye?

– Nei, jeg føler at det gir meg energi og krefter til å takle en ellers litt tung hverdag. Det at noen utenfor familien har bruk for meg, betyr mye. Det å alltid bli møtt med et smil, og ofte en klem, gir meg følelsen av å være en del av et fellesskap. Jeg har selv erfart hvor mye det betyr å bli møtt av en kirkevert som faktisk både så meg, ønsket meg velkommen og brydde seg om meg. Det er ofte så lite som skal

Menighetsbladet starter her opp en ny fast serie, der vi vil presentere og gjøre litt stas på noen av de mange flotte frivillige medarbeiderne i menighetene. Denne gangen er stafettpinnen i Fana menighet, deretter går den videre til Skjold, Storetveit, Søreide, Slettebakken, Bønes og Birkeland.

til, men det reddet dagen min den gangen.

Det er ingen tvil om at Bjørg er en utrolig stor ressurs for menigheten. Det er fantastisk flott og gledelig å møte slike som henne. De frivillige er en uvurderlig ressurs, og innsatsen de gjør har ofte en større betydning enn de selv er klar over. Et smil kan bety så mye. ●

Fri til å tale, tro og tjene

I 2014 er det 200 år siden Norge fikk sin egen grunnlov. I den forbindelse oppfordres alle landets menigheter til å markere dette jubileet i gudstjenesten 23. februar 2014.

AV JAN TERJE CHRISTOFFERSEN

Fra kirkens side er vi opptatt av at grunnlovsjubileet både skal gi oss kunnskap om vår nasjons og kirkes felles historie, og peke på kirkens ansvar for å tale og handle der frihet og menneskerettigheter trues. Av den grunn er Den norske kirkes programerklæring for grunnlovsjubileet: Fri til å tale, tro og tjene.

Mirakelåret

1814 kalles mirakelåret i norsk historie. Den danske stattholderen, prins Christian Frederik meddelte meddelte tidlig på året landets biskoper at alle menigheter skulle samles i kirkene på en ekstraordinær bededag (25. februar 1814). Der fikk de høre at prinsen, som nasjonens regent, hadde overtatt styret av landet, og at folket kunne berge sin frihet ved å slutte opp om ham. Norge gikk i 1814 inn som en del av det eneveldige kongeriket Danmark-Norge, styrt fra København, og endte som egen stat i union med Sverige. Innimellom erklærte landet full uavhengighet, holdt de første politiske valgene og skaffet nasjonen en grunnlov. Det var begynnelsen på utviklingen av demokratiet i Norge.

Notabel-møtet

Fra 1380 var Norge i union med Danmark. Med eneveldets innføring i 1660 ble all makt samlet hos kongen i København. Kongeloven fra 1665 var grunnlov for Norge frem til 1814. Etter at engelske styrker satte store deler av København i brann og røvet landets marine, ble Danmark-Norge trukket inn i Napoleons-krigene på den - etter hvert - tapende side. Med Kieltraktaten av 14. januar 1814 måtte Danmark avstå Norge til den svenske kongen som én av betingelsene ved fredsavtalen i Kiel.

RIKSFORSAMLINGEN PÅ EIDSVOLL I 1814: Oscar Arnold Wergelands maleri «Eidsvold 1814» ble utført først 70 år senere, i årene 1882-1885. I forgrunnen står «grunnlovens far» Christian Magnus Falsen. Maleriet henger i Stortingssalen.

FOTO: STORTINGSARKIVET

Den norske eliten, med den danske regenten prins Christian Frederik i spissen, var ikke positive til fredsavtalen. Prinsen innkalte derfor til et såkalt stormannsmøte (Notabel-møtet) på Eidsvoll 16. februar 1814 for å diskutere landets fremtid.

Valget av Riksforsamlingen

På dette møtet ble man enige om å ikke godta fredsavtalen, men heller erklære Norge som en selvstendig stat. Christian Frederik ble frarådet å gjennomføre sin opprinnelige plan om å hevde sin arverett til Norges trone og la seg utrope til konge. Stormennene ønsket en liberal grunnlov og at en ny konge måtte velges av folket. På møtet ble det bestemt at det skulle velges en forsamling som skulle gi landet en grunnlov. Tanken om folkets rett til å bestemme over seg selv hadde seiret. Den grunnlovgivende forsamlingen er kjent som Riksforsamlingen, og medlemmene ble valgt gjennom valg av valgmenn i landets menigheter og i militærforlegninger. De startet arbeidet 10. april og var ferdig 20. mai.

Kirkens rolle i 1814

Ni dager etter stormannsmøtet på Eids-

voll var arbeidet med å velge utsendinger til Riksforsamlingen i gang. Bededagsgudstjenesten fredag 25. februar 1814 ble avsatt til valg i kirkene. Etter gudstjenesten skulle man avlegge ed og skrive under på en adresse (fullmakt) som skulle leveres på Eidsvoll.

Det var tre valgsystemer: ett for landet, ett for byene og ett for militære avdelinger. På det laveste nivået skulle det velges valgmenn som igjen skulle samles på et høyere nivå mer sentralt, for så å velge representant til riksforsamlingen på Eidsvoll. Kirkene og prestene var sentrale og nødvendige aktører for å få gjennomført dette i 1814. Sogneprestene utformet adressene som hadde form av høytidelig henvendelser stilet til prins og regent Christian Frederik personlig.

Representantene hadde med seg disse fullmaktene til Eidsvoll hvor de ble overbrakt. Blant de 112 valgte representantene på Eidsvoll finner vi 14 prester og 7 andre geistlige som var viktige personer i 1814.

Bededagsgudstjenesten

Gudstjenesten 25. februar 1814 er omtalt som bededagsgudstjeneste. Her vises det til de alminnelige bededagsgudstjenestene som, etter Kirkeritualet av 1685, ble

Kirkens feiring

- 22. februar: «Fra 1814 til 2014: Et større vi?» En konferanse om religion og nasjon i Trefoldighetskirken i Oslo.
- 23. februar: Offisiell festgudstjeneste, bønnedag for land og folk i Oslo domkirke.
- 10. april: Offisiell gudstjeneste i Eidsvoll kirke, Eidsvoll. Seminar: Kirke for alle – grunnlov for alle: I samme kirke med lik verdighet og like muligheter.
- 17. mai: Offisiell gudstjeneste i Holmens kirke, København – Sjømannskirken. Offisielt program utenfor Folketinget umiddelbart etterpå.
- 17. mai: Heldagsprogram med start på Eidsvoll 1814 og avslutning i Eidsvoll kirke. Tema: Fremtid og håp for nye generasjoner
- 19. mai: Offisiell gudstjeneste i Eidsvoll kirke, Eidsvoll.
- 20. mai: Offisiell økumenisk gudstjeneste i Nidarosdomen, Trondheim. Lansering av boken «Vår kristne og humanistiske arv» umiddelbart etter gudstjenesten.
- 6. juni-10. august i Baroniet i Rosendal og 14. august-14. september ved Kulturhuset Buen galleri i Mandal: Offisiell jubileumsutstilling for Adolph Tidemand 1814-76.
- Det planlegges et nasjonalt musikalsk kulturarrangement høsten 2014. Kirkerådet kommer tilbake med mer informasjon om arrangementet på www.kirken.no/1814.

feiret året gjennom på onsdager og fredager. Gudstjenestene har vært forvaltet litt ulikt fra sted til sted gjennom århundrene, men var nok mange steder på begynnelsen av 1800-tallet ennå rimelig utbredt. I disse gudstjenestene hadde prestene anledning til å preke over selvvalgt tekst, men mange forholdt seg likevel til søndagens tekster. Nattverd ble her feiret, som på søndager, om noen ba om det. Mange steder var det tilgangen til kommunien som gjorde at gudstjenestene overlevde. Vi gjenfinner restene av denne gudstjenestetradisjonen i våre ordninger for Nattverd utenom høy-messen. Gudstjenestens særlige bønnekarakter kan ha vært en medvirkende årsak til at nettopp denne dagen ble valgt i disse urolige ukene vinteren 1814.

Kirken stod sentralt

Et sentralt dokument knyttet til grunnlov-jubileet er brevet som biskop i Oslo, eidsvollsmannen Frederik Julius Beck (1759-1822, biskop 1806-1822) sendte sine prester i anledning bededags-gudstjenesten 25. februar 1814. Der omtales gudstjenesten som «[...] en almindelig festlig Bededags Heligholdelse i Anledning af Fædrelandets nuværende vigtige stilling». Her viser biskopen til «de ugentlige Fredags Bededage».

Dagen falt i 1814 mellom askeonsdag og første søndag i faste. I brevet gir biskop Bech oss et innblikk i liturgien og de særskilte tilpasninger som ble gjort i bispedømmets kirker i anledning dagen. Han følger lojalt opp påbudene som ble gitt av danskeprinsen, Christian Frederik, i hans kunn-gjøringer datert 19. februar.

I flere ulike sirkulærer gir prinsen påbud om at det skal holdes en gudstjeneste i alle kirker.

Verdighet og styrke

Det var opplysningstidens og rasjonalismens idealer som rådet da Grunnloven ble til. Dette kom også til uttrykk i tilnærmingen til salmene og musikken. Verdighet og styrke var samtidens estetiske idealer. For salmene betydde det en stigende grad av rytmisk utjevning fra slutten av 1700-tallet og framover mot innføringen av O. A. Lindemans koralbok i 1823. Ellers var det store forskjeller mellom by og land, også i hvilken salmebok som var i bruk i menighetene. I 1814 hadde menighetene tre salmebøker å velge mellom: Guldbergs Psalmebog 1783, Kingos Salmebog 1699 og Balle og hans medarbeideres Evangelisk-christelig Psalmebog 1798 (autorisert). ●

Teksten er noe forkortet

RESTAURERES NÅ: Eidsvollsbygningen, der Riksforsamlingen forfattet Norges grunnlov, var tidligere hovedbygningen på Eidsvoll Verk. Det var også her prins Christian Fredrik ble valgt til Norges konge. Til årets jubileum har staten besluttet at hele anlegget med hovedbygningen, paviljongene og hagen så vidt mulig skal tilbakeføres til situasjonen i 1814.

FOTO: KJETIL BJØRNSRUD

Kirkerådet har utarbeidet et informasjonshefte med egen agenda for Den norske kirkes festgudstjenester 23. februar 2014. Hefet finnes på www.kirken.no/1814. Det anbefales at alle landets menigheter feirer denne festgudstjenesten; gjerne i tilknytning til opphenging av fullmakter og skilt i de kirkene som var valgkirker i 1814.

Grunnlovsjubileet gir perspektiv

Reformasjonen i 1536-1537 innførte lutherdommen og braut sambandet med Den katolske kyrkja og paven i Roma.

AV PROST
PER BARSNES

Den norske kyrkja vart så plassert under den dansk-

norske kongen sin autoritet, og vart i Grunnlova frå Eidsvoll av 17. mai 1814 ei lovfesta statskyrkje, underlagt storting og regjering. Noregs konge vart med det Den norske kyrkja sin symbolske leiar. Den norske kyrkja er framleis det største trussamfunnet i landet og fram til den 21. mai 2012 var ho kongeriket Noreg sin offentlege religion.

Under arbeidet med grunnlova i 1814 spelte kyrkja ei viktig rolle. Dei som valde dei 112 utsendingane til Eidsvollsforsamlinga i 1814, vart valde i kyrkjene. Blant eidsvollsmennene var det 14 prestar. Folkekyrkja har farga våre kristne og humanistiske fellesverdier, noko som også er ført vidare i den reviderte grunnlova, der det heiter, tilpassa språket frå 1814: «Værdigrundlaget forbliver vor kristne og humanistiske Arv. Denne Grundlov skal sikre Demokrati, Retstat og Menneskerettighederne» (Den nye §2).

Framleis folkekyrkje

Framleis har Den norske kyrkja også i oppdrag frå Stortinget å vere folkekyrkje, med eit kyrkjeleg tilbod til heile folket, i små og store miljø, frå landsende til landsende, uttrykt slik i den reviderte grunnlova: «*Alle indvaanere af Riget have fri Religionsudøvelse. Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forbliver Norges Folkekirke og understøttes som saadan af Staten. Nærmere Bestemmelser om dens Ordning fastsættes ved lov. Alle Tros- og Livssynssamfund skal understøttes paa lige linje*» (Den nye §16).

I dette ligg det ei grunnlovsfesta likebehandling av alle trus- og livssynssamfunn, slik det også

har vore i lang tid. Til dømes har, til samanlikning, Humanetisk forbund i mange år fått like stor økonomisk støtte pr. medlem frå staten som Den norske kyrkje får pr. medlem.

Programerklæring

Frå Den norske kyrkja side er vi opptatt av at grunnlovsjubileet både skal gi oss kunnskap om vår nasjon og kyrkja si felles historie, og peike på kyrkja sitt ansvar for å tale og handle der fridom og menneskerettar er trua. Av den grunn er Den norske kyrkja si programerklæring for grunnlovsjubileet: Fri til å tale, tru og tene! Å sikre denne fridommen er grunnlova sin kjerne! Det er viktig at kyrkja først og fremst står fram som eit trussamfunn og ikkje primært som ein statsinstitusjon. Det norske samfunnet i dag er samansett av menneske med ulik tru og livssyn, og respekt for det må koma til uttrykk i både teori og praksis. Men samtidig er det viktig at vi som kyrkje ser stort på vår oppgåve i samfunnet som det største kyrkjesamfunnet i landet, som etisk verdileverandør og som ein verdifull kulturaktør. På den måten fører vi folkekyrkjearven vidare i ei ny tid.

Vår visjon for kyrkja er:

- Ei vedkjennande kyrkje som deler og gir vidare trua på den treeinige Gud.
- Ei misjonerande kyrkje som vitnar om Jesus Kristus lokalt og globalt saman med den verdsvide kyrkja.
- Ei tenande kyrkje som i sorg og glede viser omsorg gjennom nestekjærleik, inkluderande fellesskap, kamp for rettferd og vern om skaperverket.
- Ei opa kyrkje som utviklar fellesskap, som verdset mangfold og respekterer at folk er ulike. ●

Tidemand og Gud

HAUGIANERNE: Den stående mannen midt i bildet er en lekpredikant kristen vekkesesbevegelse på begynnelsen av 1800-tallet. Adolph fra 1845 til 1852, og det finnes flere versjoner av bildet.

1814 i Fana

Etter gudstjenesta i Fanakyrkja på bededagen i 1814, blei det valgt to valmenn frå Fana til stormannsmøte på Eidsvoll 17. februar.

AV ODDVAR SKRE

tilknyttet haugianerne; en norsk Tidemand arbeidet med motivet
FOTO: NASJONALBIBLIOTEKET

Den norske kirke ved Kirkerådet setter opp det nasjonalkirkelige utstillingsprosjektet «Tidemand og Gud» fra juni. Prosjektet er en vandrestilling som vil vises frem flere steder i perioden juni til september.

AV MAGNE FONN HAFSKOR

Den norske kirke håper utstillingen vil skape engasjement hos publikum og stimulere til debatter omkring norsk kristenliv, ytrings- og religionsfrihet. Utstillingen markerer også 200-årsjubileet for Adolph Tidemands fødsel, 14. august 1814 i Mandal. Han var sønn av tollinspektør Christen Tidemand, som representerte Mandal Amt på det Overordentlige Storting i Christiania høsten 1814. Utviklingen av ytringsfriheten var viktig i det norske samfunnet på 1800-tallet. Prosjektet peker blant annet på hvordan ytringsfriheten ble uttrykt gjennom Adolph Tidemand og hans malerier.

Dissenterloven

Grunnlovens §2 fra 1814 stadfester at riket skal ha fri religionsutøvelse samtidig som den evangelisk-lutherske religion skal være statens offentlige religion. Men først i 1842, ved opphevelsen av Konventikkelplakaten fra 13. januar 1741, ble

grunnlaget for forsamlingsfrihet lagt i Norge. Dissenterloven fra 1845 gav tre år etter andre kristne trossamfunn enn Den norske kirke, lov til å etablere seg i Norge. Denne tematikken gjenfinnes hos Tidemand i bildene Haugianerne, Katekisasjon og Fanatikerne.

Scener fra norsk kristenliv

Gjennom møter med Nasjonalmuseet og andre nasjonale og regionale kunstinstitusjoner er det lagt opp til et bildeutvalg på 20 verk som utgangspunkt for utstillingen. Bildeutvalget vektlegger folkelivsskildringer der Tidemand gjengir norsk kristenliv vist gjennom lekmannsbevegelse og gudstjenesteliv i norske bygder, men også livets store høydepunkter som konfirmasjon og bryllup foruten nød og sosiale forskjeller. Prof. emeritus i kunsthistorie Magne Malmanger (Universitetet i Oslo) er kunstfaglig ansvarlig, og vil ha det overordnede ansvaret for utstillingens innhold og utarbeide katalog til utstillingen. ●

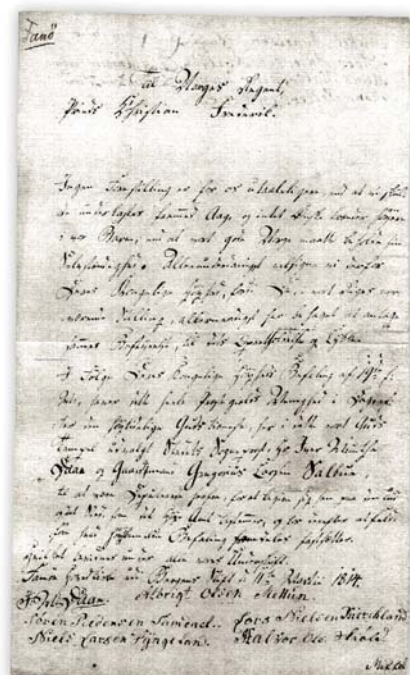
Då folk fekk vita om Kielfreden 14. januar 1814, der Danmark gav landet vårt til Sverige, vart mange sinte og skuffa, og godseigar Carsten Anker på Eidsvoll tok initiativet til å kalla inn til eit stormannsmøte på Eidsvoll 17. februar. Til møtet hadde dei og invitert den danske tronarvingen prins Christian Frederik, for å tilby han vervet som norsk statsoverhovud. Etter møtet gjekk det brev til heile landet om at det skulle haldast gudsteneste med val på valmenn i alle sokn, for å velja utsendingar til ei grunnlovsforsamling på Eidsvoll.

I Fana vart valet gjennomført etter gudtenesta på den ekstraordinære bededagen i Fanakyrkja fredag 11. mars, og sokneprest Ivar Munthe Daae, forfatta dette brevet til Christian Frederik med sterk oppmoding til han om å bli norsk konge, underskrive av fem Fanabønder. Som valmenn frå Fana blei valt sokneprest Ivar Munthe Daae og Gregorius Larsen Salbu. Dette blei meddelt regenten i eit eige brev:

«Til Norges Regent
Prinds Christian Frederik

Ingen Forestilling er for os utaaleligere end at skulde underkastes fremmed Aag, og intet Ønske brænder heftigere i vaar Barm end at vort gode Norge maatte beholde sin Selstendighed. Allerunderdanigst anmoder vi derfor Deres Kongelige Højhed, fordi De, i vort Riges nu nærværende Stillig, allernaadigst for behage at antage Beføjning til dets Opretholdelse og Lykke.

Ifølge Deres Kongelige Højheds Befaling af 19de februar harer dette heele Præstegieldes Menighed i dag for den højhellige Guds Aasyn og i dette Guds Tempel, udvalgt Stedets Sognepræst, hr Ivar Munthe Daae og Gaardbruger Gregorius Larsen Salbu, til at være Deputerede herfra, for at ligesom sig de paa den Tid og det Sted som det heele Amt bestemmer, derefter at holde frem brva højstærede Befaling fremdeles fastholder.» ●

KLAR FOR KULTURMØTE: – Jeg tror konserten i Oslo domkirke på fredagskvelden skal bli en flott opplevelse – både for oss og for alt folket, sier Per Oddvar Hildre.

FOTO: THORVALD KNUITSEN

Sommerfest med

Et av høydepunktene under Det norske misjonsselskaps sommerfest blir når de norske sangerne fra Skruk og de gassiske sangerne fra Lova fyller koret i Oslo domkirke.

AV MAGNHILD LANDRØ

2.-6. juli samles folk fra hele landet til Sommerfest og generalforsamling på Ekebergsletta utenfor Oslo sentrum. Påmeldingen er for lengst i gang. Mye av programmet disse fem dagene vil gå parallelt, med 20 spennende seminarer, forhandlinger og valg, konserter, bibeltimer og inspirasjonssamlinger, egen leir for tenåringene, eget opplegg for barna og hyggelige mingleområder i diverse telt rundt Ekeberghallen.

Kulturmøter

På fredagskvelden fylles Oslo domkirke med «Guds draum», der det norske koret

FEIRET 40 I FJOR: SKRUK (Sunnmøre kristelige ungdomskor) ble opprettet i 1973, og har hele tiden vært under ledelse av Per Oddvar Hildre.

FOTO: ODD FURENES

Skruk og det gassiske koret Lova bekrefter for oss hva misjon dypest sett handler om: Å dele rettferdig det vi har fått. Dirigent Per Oddvar Hildre – mer kjent som Prots – er ikke ukjent med kulturelt samarbeid over

landegrensene, med sitt Kulturmix-konsept som handler om at han får med seg norske korsangere til andre himmelstrøk, og så møtes ulike kulturer til artige fellesskapsopplevelser.

Fakta: Skapt til å dele

- Mange gleder seg allerede til Sommerfest og generalforsamling for Det norske misjonsselskap (NMS) første uken i juli. Dette blir en storsamling der det kommer folk fra alle kanter av landet og kloden.
- Stedet er Ekebergsletta i Oslo. Denne gangen inviterer NMS til en stor-samling som vil bli spesielt tilrettelagt også for familier, med parallelle opplegg for barn og tenåringer/ ungdommer.
- Programmet på Sommerfesten blir allsidig og innholdsrikt, med kveldsmøter, seminarer, debatter/forhandlinger, konserter, storbyfest, utflukter, global landsby, mingleområder, internasjonale mattelt og hvilerom.
- Det blir en egen NMS-campingleir på Ekebergsletta, og over hele byen ellers er det reservert hotellsenger som du kan booke.
- SKRUK kommer. Artisten Maria Solheim kommer. Det gjør også biskop Kvarme, forsvarsadvokat

Geir Lippestad, det gassiske koret NOVA, gjøglerne Chris og Øystein, Geir Hegerstrøm – blant mange andre. Og så du!

• Påmeldingen er i gang, og trenger du mer informasjon, kan du sjekke www.nms.no/gf2014.

• Der kan du også lese Sommerfest-avisen.

• Dersom du har spørsmål, kan du kontakte NMS' infosenter på telefon 51516100.

Skruk!

– For ti år siden hadde jeg med meg en gjeng norske sangere til Madagaskar, forteller Hildre.

– For oss som er oppvokst med en viss kritisk holdning til enkelte lands kulturimperialistiske aktiviteter, var dette et møte som gjorde oss ydmyke overfor den mer moderne måten å drive misjon på. Og, ikke minst, den holdningen og utholdenheten vi så misjonærene levde og handlet med.

Gjorde inntrykk

– Dere var også på Mangarano, der Det norske misjonsselskap har drevet arbeid blant spedalske i mer enn 100 år?

– Ja, og det gjorde sterkt inntrykk. Jeg vet for eksempel at to av sangerne i Kulturmix-gruppa dro rett til kirkekontoret da de kom hjem til Norge, og meldte seg inn i kirken igjen. Jeg skjønner dem, for her fikk vi møte kristen nestekjærlighet satt ut i praktisk liv, på en forbilledlig måte.

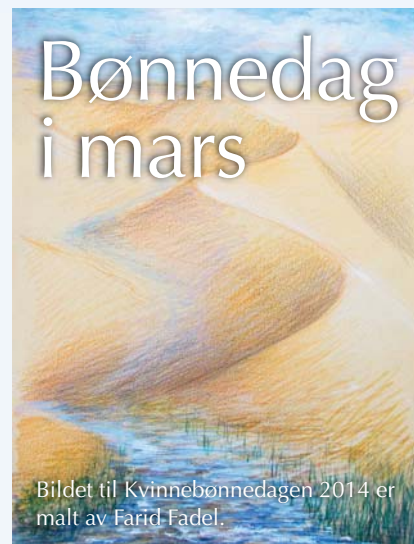
Per Oddvar Hildres inntrykk av norsk misjon er at de som har meldt seg til tjeneste i ulike krevende geografer, de må åpenbart ha et kall til være der.

– Det finnes mange eksempler på at misjonærer har valgt å bli værende, mens andre hjelpearbeidere stikker av når katastrofer og krig truer. Misjonærene og den lokale kirken åpner dørene for hjemløse, deler mat, trøster og er til stede. Ja, det gjør unektelig inntrykk.

Den store konserten

– Har SKRUK hatt noe samarbeid med dette gassiske Lova-koret tidligere?

– Nei, dette blir første gangen, så vi er spente – og vi gleder oss! Vi skal møte Lova et par dager før konserten, og da skal det bli artig å se hva som skjer. Jeg tror konserten i Oslo domkirke på fredagskvelden skal bli en flott opplevelse – både for oss og for alt folket. ●

Bildet til Kvinnebønnedagen 2014 er malt av Farid Fadel.

Første fredag i mars hvert år samles kvinner over hele verden i bønn.

AV TORA HAARR SKEIE, KONTAKTPERSON
NESTTUN/FANA, FORSAMLINGSARBEIDER
NESTTUN INDREMISJON

Kvinnenes internasjonale bønnedag startet i USA i 1887, da kvinner fra ulike kirkesamfunn samlet seg om en felles bønnedag. I dag har bønnedagen (World Day of Prayer) komiteer i mer enn 170 land og regioner. I Norge startet slike samlinger i slutten av 1920-årene, og i Fana har vi hatt samlinger på Nesttun Bedehus siden 1985.

Dette året er det kvinner i Egypt som har satt sammen programmet. Emnet er «Egypt: Bekker i ødemarken». Kollekten som samles inn, går til Bibelselskapets bibelmisjonsarbeid. Bibelselskapet prøver, i samarbeid med sine internasjonale kontakter, å finne kvinneverrelaterte prosjekter i de landene bønnedagsprogrammene kommer fra. I tillegg dekkes utgiftene til administrasjon, trykking og utsendelse av bønnedagsmateriellet. Bibelselskapet har arbeidet med distribusjonen av programmene, samt regnskapet for den norske komiteen for bønnedagen.

Det er flott og inspirerende å møtes, på tvers av menighetsgrenser! Kanskje er det mange flere som gjerne ønsker å delta, men som ikke har vært klar over samlingene. Denne gangen deltar Turid Bakke Braut med andakt og sang. Vi synger også sammen, og bruker tid i bønn. Hjerterlig velkommen! ●

Nesttun Bedehus (Peisestuen i 2. Etg), Øvsttunveien 58, fredag 7. mars kl. 12.00

Olaf Hillestad
(1923-1974):

Kirkelig rebell

Det var Olaf Hillestads uttalte program å åpne kirkens dører for unge mennesker, men for å gjøre dem til kirkegjengere og fremtidige menighetsbyggere var det nødvendig å møte dem med ord som appellerte til dem og et tonespråk som var deres. Dette var en uvant innstilling i norsk kirkeliv da Hillestad ble prest.

AV LISE MCKINNON

Olaf ble født på Askøy 8. juli 1923, sønn av presten Erik Olsen Feet og Bergljot Zwiilmeyer. Morbroren, Dagfinn Zwiilmeyer var prest og salmedikter, forfattergener kan han også ha arvet etter et annet medlem av Zwiilmeyer-familien, nemlig Dikken, som er blitt kalt en fornyer av norsk barnelitteratur.

Kapellan i Slettebakken

I 1952 ble han cand. theol. og fikk sin ordinasjon. Hans første arbeidsplass ble Norges kristelige ungdomsforbund, først som soldatsekretær og fra 1954 som forbundets landssekretær. I den perioden fikk tusener av ungdommer et møte med Hillestads entusiasme og evner til å spre glede omkring seg i de store tenåringstreffene han ledet. Fra 1959 virket han som hjelpeprest i Uranienborg menighet i Oslo, før han ble utnevnt til residerende kapellan i Slettebakken kirke og innsatt der ved høymessen 3. februar 1963. Slettebakken ble utskilt som egen menighet i 1960, eget kirkebygg ble ikke innviet før i 1970, men det var stor kirkelig aktivitet i det som fremdeles kunne kalles et nybyggerstrøk med mange unge mennesker.

Energi og entusiasme

Når en skriver for et menighetsblad i Bergen, føles det naturlig å legge spesiell vekt på denne perioden i Hillestads liv. Kanskje kan vi ennå ha litt å lære av virksomheten der. Det er slående hvor ofte ordene «glede»/«gladelig», «velkommen» og «ung» går igjen i menighetsbladet. Der er energi og entusiasme, men det er aldri tvil om hva som er det viktigste: «Husk: Det er ikke flaut å gå i kirken og det er ikke kjedelig å være der.

VILLE VÆRT 90 ÅR: «Han døde som han levde - bunn glad fordi han alltid var bunn alvorlig» skrev biskop Alex Johnson i sitt minneord over Olaf Hillestad.

FOTO: CAPPELENS FORLAG

Hva annet har du egentlig på programmet som er så meget mer interessant og givende?» Hillestad hadde vært på studieturer til Tyskland og USA for å se hva som skjedde angående fornyelse av liturgien i andre land, men det var etter en studietur til Storbritannia i 1963 (det året The Beatles hadde sitt store gjennombrudd i hjemlandet) med stipend fra Menighetsfakultetets Hallesbylegat at han ble så oppglødd at han skrev en rytmesalme på vei hjem.

Romalder-salme

Han begynte å oversette noen av salmene han hadde hørt, samt å skrive salmer selv. I 1964 sto en salme signert Hillestad på fremsiden av Slettebakken menighetsblad med tittelen «Romalder-salme». Året etter sto den i bladet med tittelen «Salme for ungdom». Dette var «Se universets Herre», den første salmen som tar hele det svimlende universet inn i salmediktningen. Ungdommen sluttet opp om aktivitetene i menigheten og samlet seg i «kjellerkirken», tilfluktsrommet på Slettebakken skole.

– Det var så fullt der at de sto oppetter veggene. Brannvesenet ville aldri tillatt noe

slikt i dag, minnes organist i Slettebakken, Olav Øgaard.

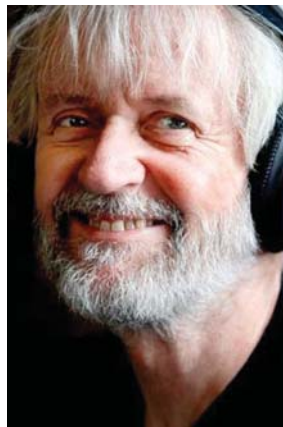
Møtte motstand

Fra dette primitive kirkerommet ble det bølger som skapte dønninger langt utover byen og selv landets grenser. 26. januar 1964 var det «*tv-overføring av ungdomsgudstjeneste i Slettebakken og norgesmesterskap på skøyter*», skrev menighetsbladet. Senere samme år fulgte platen «Den unge menighet». Den inneholdt noen av Hillestads salmer og liturgi med moderne rytmer, «*alt sunget på bredeste bergensdialekt av de unge*». Det kirkemusikalske Norge var negativt. Det ble innlegg i aviser landet rundt, men «*reaksjonen var langt mer positiv enn initiativtakeren hadde ventet*» i den tykke brevbunken som kom til kirken. En av Hillestads steileste motstandere i begynnelsen var organisten og komponisten Egil Hovland, som blant annet gikk sterkt ut mot Hillestad på et møte i Presteforeningen.

Hillestad/Hovland

Men Hillestad lot seg ikke kue. Han send-

og elsket salmedikter

DUGNADSPATE: Kirkelig Kulturverksteds første plate (til venstre) og starten på selskapet da den kom ut i 1974. Repertoaret spenner fra samtid-sjazz via viser til kirkemusikk i ymse varianter, der ulike artister medvirker i et dugnadspreget prosjekt i typisk 70-tallsstil. Produsert av ekteparet Marianne Lystrup og Olafs sønn, Erik Hillestad (fargebildet). Over høyre: Komponist Egil Hovland og organist i Slettebakken, Olav Øgaard.

te et brev med tre av sine salmetekster til Hovland hvor han skrev: «*Nå har du gjort meg så mange pek, at nå er det på tide at du begynner å gjøre bot*». «Boten» besto i å lage melodier til de vedlagte salmene, «Se universets herre», «Himmelske Far du har skapt oss» og «Du ber oss til ditt alterbord». Senere havnet Hillestad og Hovland i samme kommisjon og utviklet et godt samarbeid. Om sitt verk «Langfredag» sa Hovland at «*bønnene er laget av Hillestad, og de handler om sosial urettferdighet, lidelse, ungdom og narkotika og alt det der. Vi tok opp det med menneskelig nød og Lønnings poeng: at Kristus går inn i vår tids lidelse. Det var veldig radikalt på den tiden*».

Dans i kirken

Hovland innførte ballett i sin «Missa Vigilante» i 1967. Dans i kirken utfordret pietistene voldsomt. «*Rabalder er et stadium i utviklingen*», sa han til Dagbladet ved en annen anledning samme år. Ord Hillestad sikkert var enig i! Allerede i 1965 var Hillestad blitt medlem av Liturgikommisjonen, og i 1966 forlot han Slettebakken, reiste tilbake til Oslo hvor han via Norges kristelige ungdomsforbund fortsatte arbeidet med fornyelse av konfirmasjonsundervisningen. Han stiftet Forum Experimentale, hvor de liturgiske nyskapningene kunne foregå og var aktivt med i mye som det ikke er plass til å nevne her. Han skrev mange salmer som tydelig viser hans positive og glade kristentro og ønsket om å tenne begeistring i menigheten. Syv av hans beste er med i den nye salmeboken, i tillegg til seks han har oversatt.

Døde som han levte

I 1972 ble Hillestad generalsekretær i Oslo indremisjon, da led han allerede av hudkreft, en sykdom som han holdt skjult for alle bortsett fra sin egen familie. Hans død 23. januar 1974 kom derfor som et sjokk på mange. I sine minneord skrev biskop Alex Johnson: «*Først og fremst er hans navn knyttet til den fornyelse i det kristne ungdomsarbeidet som har preget de siste 20 år. Hillestad fikk en egen klangfarve inn i ungdomsarbeidet. Han hadde evnen – både i tale og dikt – til å la de unge finne sammenheng mellom hele menneskehetens situasjon og de daglige plik-*

ter». Og videre: «*Han tok aldri seg selv høyttidelig. Fordi han tok livet så alvorlig. Han var et fyrverkeri av humor og selvironi og glemte aldri at han kom fra 'rampegiengen i Ullevål hageby'.* Han døde som han levte – bunn glad fordi han alltid var bunn alvorlig». La fjorårets 90-års jubileum for Olaf Hillestads fødsel bli en opptakt til en velfortjent og stor hundreårsmarkering!

Sitatene og opplysningene er hentet fra mange kilder, men jeg vil gjerne nevne den hjertelige mottakelsen og de gode samtalen jeg hadde i Slettebakken kirke – en kirke hvor døren fremdeles er åpen! ●

Universets Herre

Av Olaf Hillestad

tSe universets Herre
i rommets kongehall,
med stjerner i sin krone
og kloder uten tall.

Men han er og i støvet
og kommer ganske nær,
han ser vår ferd på jorden
og husker hvem vi er.

Se han som tenner lyset
i rommets kirkesal,
velsigner hele kosmos
fra himlens katedral.

Men han ser og i nåde
til jordens lave krypt,
han rekker sine hender
mot oss som falt så dypt.

Se han som skaper livet
i rommets dunkle skjød,
som hersker over altet
og over liv og død.

Men han bor og i hjertet
hos sine barn på jord,
han skaper liv av døde
og frelser den som tror

HESTEHODETÅKEN: Stjernetåken i Orions belte består av ufattelige mengder støv og gass. Dette er en av universets stjernetaker, en slags stjernenes fødestuer. FOTO: NASA/ESA/HUBBLE HERITAGE TEAM

Vil du gjøre en forskjell?

Kirkens SOS trenger flere frivillige medarbeidere i Bergen. Vil du gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling? Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Du får god opplæring og oppfølging underveis. Innføringskurs starter 17. februar 2014. Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin. Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654 Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no • Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 Kirkens SOS

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og **distriktet**

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Hvem-hva-hvor i Bønes menighet

Bønes menighet

telefon 55 30 81 00
 åpningstid kl. 08.00-15.00
 bones.menighet@bergen.kirken.no
 www.bonesmenighet.no
 Kontonummer; 3416 20 00464
 Øvre Kråkenes 250, 5152 Bergen

Kirketorget

Bestillinger av dåp, vielser og gravferd 55 59 32 10
 kirketorget@bergen.kirken.no

ANSATTE I BØNES MENIGHET

Sokneprest Gunn Kongsvik
 telefon 55 30 81 03/970 04 967
 gunn.kongsvik@bergen.kirken.no

Sokneprest (Storetveit)

Bjarte Holme
 telefon 55 30 81 12
 privat 55 28 36 58
 bjarte.holme@bergen.kirken.no

Kapellan Gunn-Frødis Unneland

telefon 55 30 81 06/480 41 867
 gunn.f.unneland@bergen.kirken.no

Diakon Reidun Laastad Dyvik

telefon 55 30 81 17
 reidun.laastad.dyvik@bergen.kirken.no

Kateket Sven-Ove Rostrup

telefon 55 30 81 71/915 57 253
 sven-ove.rostrup@bergen.kirken.no

Frivillighetskoordinator Gunhild Nag

telefon 55 30 81 05
 gunhild.nag@bergen.kirken.no

Menighetskonsulent

Therese Mokkelbost
 telefon 55 30 81 02
 therese.mokkelbost@bergen.kirken.no

Menighetspedagog

Cathrine Fosse
 telefon 55 30 81 07
 cathrine.fosse@bergen.kirken.no

Kirketjener Barbro Husdal

telefon 55 59 81 05/922 14 273
 barbro.husdal@bergen.kirken.no

Organist Carsten Dyngeland

carsten.dyngeland@bergen.kirken.no

Bønes menighetsråd Leder Øivin Christiansen

telefon 970 25 082

Bønes Småbarnstreff

Sosialt treff for foreldre som er hjemme

med barn på dagen. Hver onsdag kl 10-13 i Bønes kirke.
 Catrine Fosse 55 30 81 03

Bønes menighetsrings førske og barnehage

Våkleiva 68, telefon 55 12 05 50

Bønes Minising

Øver hver 2. uke kl. 17.15-18.00 i Bønes kirke. Kontaktperson:
 Hilde Kleppstø 924 80 679

Bønes Speidergruppe NSF

Erik Geber 55 12 41 90/920 94 472
 gruppen@bonesspeiderne.no
 Web: www.bonesspeiderne.no

Bønes Ten - Sing

Øvelse hver ons. kl. 19.00 - 21.15
 Arne Benjamin Staftnes
 hovedlederbots@gmail.com

Hyggetreff i Bønes kirke

diakon Reidun Laastad Dyvik
 telefon 55 308117/00

Søndagsskole

Marit Z. Berentsen ... 55 12 23 32

Seniordans

Hver tors kl.12.30-14.30 i kirken
 Kont. menighetskont. ... 55 30 81 02

Bønes Tria

Tors. kl. 18.15-19.30 i Bønes kirke
 Christin Svendsen 995 87 431

Babysang

Tirsdag kl.10.30. Kontaktperson:
 Catrine Fosse 55 30 81 03

FELLES AKTIVITETER BØNES OG STORETVEIT

Besøktjeneste: For den som ønsker besøk eller å bli besøkt. Sorggruppe ved skilsmisse/dødsfall.
 Kontakt diakon 55 30 81 17

Klubben

Camilla Heggø Olsen
 telefon 926 96 897
 camillahegg@gmail.com

Bibelgruppetjenesten

Sosialt samvær og samtale om tro
 Kontakt menighetskontoret
 telefon 55 30 81 02
 bones.menighet@bergen.kirken.no

Diakoniutvalget

Bankgiro 3416 20 00464

Givertjenesten:

Bankgiro 3411.26.36406

CREDOKIRKEN BOKSHOP
 Øvre Kråkenes 49
 For åpningstider: 932 56 511
 www.credokirken.no

BØKER
 MUSIKK
 FILMER
 GAVEARTIKLER

Begravelsesbyrået i FYLLINGSDALEN
 55 15 40 90
 HELE DOGNET
 Odd Abbedissen
 PRIVAT
 55 16 04 43

Kommer i hjemmet for samtale.
O. Abbedissen Begravelsesbyrå a.s
 Folke Bardottesvei 44-46
 Spectrum v/Oasen - 5147 Fyllingsdalen

Liss- dame- og herrefrisør
SALONGEN
 Telefon 55 12 19 75
 Øvre Kråkenes 115 - 5152 Bønes

Steimler
 Shipbrokers
 Okeanos AS

Bjørøvin
 BEGRAVELSESBYRÅ
 Eilif Andersen
 DØGNVAKT: 55 20 23 00
 Natlandsveien 8, Landås

BØNES HAGESENTER
 Bønnesskogen 40
 5152 Bønes
 Tlf. 55 12 29 21

FAGERNES YACHT CLUB
 Straumevegen 168 Tlf. : +47 55125080
 N-5151 Straumsgrend Fax : +47 55122303

Ti kan hjelpe til med rådgivning/
 tilrettelegging ved begravelser/bisettelser

GRAVFERDSHJELPEN AS
 RAGNHILD THORSHEIM KRISTING
 Hagerupsvei 32X, 5093 BERGEN

Hele døgnet
 Tlf. 55 27 28 29

Bønesstranden 50 - 5155 Bønes
 Tlf. 55 91 68 44 - Mob 992 48 377
 Åpent: Torsdag-fredag 12-17

Bjarne Johnsen a.s
 Postboks 13 Kokstad - 5863 Bergen

RAMBOLL

Bøneskalenderen

Aktiv Fritid

Hver tirsdag er det en hyggelig og inspirerende samling i Storetveit menighetshus. På Aktiv Fritid kommer du kl. 11.30 og tar med litt formiddagsmat (vi har te, kaffe, kake og kjeks). Etter en åpningsstund koser vi oss i biblioteket med mat og drikke. Hjerterlig velkommen!

Datoer for våren er: 14.01, 28.01, 11.02 (hyggetreff), 25.02, 11.03, 25.03, 08.04 (hyggetreff), 22.04, 06.05, 20.05, 27.06 (sommertur)

Formiddagstreff

Velkommen til alle godt voksne som er ledige på formiddagen! Formiddagstreffene er kl. 11.30-13.30 og programmet inkluderer foredrag/kåseri, allsang, mat, prat og til slutt ord for dagen. Ved behov for skyss, ring telefon 55 30 81 17.

Datoer for vårens formiddagstreff er 7. februar, 7. mars, 4. april, 2. mai og 6. juni

Se også side 3 og 24 for informasjon om flere arrangementer.

MATBUTIKKEN PÅ BØNES

Våkleiva 43, 5155 Bønes

Tlf 55 11 85 00

DEN BESTE TIDEN
ER DEN DU DELER
MED ANDRE

Din leverandør: Steinsvikveien 2, 5251 Søreidegrend

Bestilling 22 22 55 55 - www.peppes.no

Seniordans Bønes Kirke

**Torsdager
kl 12.30 - 14.30
i Bønes kirke**

**"Gamle" og spesielt nye
dansere:
Velkommen !!**

Vi trenger flere deltakere

Medlemskort kr. 200.- for 8 ganger.
Det inkluderer kontingent til SN, og litt å bite i.

Ta kontakt med:

Nelborg Johannessen
Telefon 55 26 95 18

Aktiviteten støttes av Fyllingsdalen/Laksevåg Kulturkontor.

-Det frivillige a

Frivillig Minising-leder

Hilde Kleppstø arbeider for at menigheten skal ha et godt tilbud for barn som vil synge i kor. Hun gikk selv i barnekor og Ten Sing i oppveksten.

AV GUNNHILD NAG

-Når koret opptre ser du tydelig at ungene stråler og foreldrene smelter... De er jo så skønne disse barna, sier Hilde Kleppstø, og forteller om forrige familiegudstjeneste da Minising og TRIA sang med liv og lyst i Bønes kirke.

Minising har vært et tilbud for barn på Bønes i mange år, og drives av frivillige i samarbeid med dirigent og pianist. Koret er populært, og har i høst måttet utvide med ekstra korkraker.

En meningsfylt oppgave

-Hva gjør at nettopp du er med som frivillig i Minising?

-Jeg hadde en datter som begynte da hun var 3-4 år gammel. (Da var vi med som foreldre.) Det var kjekt.

Ingun Risa, som var leder den gang, spurte etter hvert om jeg ville hjelpe til. «Eg e jo her likavel», tenkte Hilde.

Hilde tok i høst over som leder for Minising etter at Ingun Risa begynte som leder i Tria. Hun synes det er viktig at barna får være med i menigheten, og mener at koret bidrar til dette. Gjennom koret får man brukt kirken også i ukedagene, og kirken blir slik en naturlig del av livet.

Et sosialt samlingssted

-Hva er det med Minising du setter mest pris på?

- Det er vel det at barna får bli kjent med kirken og at de har det kjekt der, sier Hilde. Hun opplever at Minising er et samlings-

Hilde Kleppstø synes det er meningsfullt å være frivillig i kirken.

FOTO: GUNNHILD NAG

sted for foreldre med barn i førskolealder. Alle er velkommen til å delta, i en «åpen kirke». Når barna øver, kan de voksne ha det sosialt sammen. Det å være med gir gode opplevelser og mye glede.

Varierte arbeidsoppgaver

-I arbeidet med Minising: Hva består arbeidet ditt i?

- Vi må planlegge programmet for neste semester, finne andaktsholdere, fordele oppgaver på øvingene, hente hjelpere og registrere de barna som deltar.

Arbeidet gir glede

Fakta, Bønes Minising

- Barnekor for barn mellom 3-7 år
- Annenhver torsdag 17.15-18.00
- Synger barnesanger og barne-gospelsanger
- Andakt i pausen
- Opptrer i kirken
- Tilknyttet Norges KFUK-KFUM

Jeg har også ansvar for årsmelding, økonomi og budsjett, i godt samarbeid med kontoret i kirka.

-Og tidligere, da du var med som hjelper?

- Da var det å møte opp en halv time før for å sette frem korkrakker, rydde til, lage kaffe til foreldrene, registrere de som kom og rydde opp.

Hilde forteller at de nå er tre i styret, men at de har mange foreldre som hjelper til. Sammen har de to planleggingsmøter i året, før hvert semester. Men de snakkes også utenom, spesielt i forbindelse med ulike arrangementet koret deltar på, slik som juletreffesten i januar.

Verdien av frivillig arbeid

Om viktigheten av frivillig arbeid, sier Hilde:

- I menighetsarbeid og i samfunnet ellers er vi avhengige av frivillige for å møte ulike behov. Det er kjekt å få være en del av det flotte arbeidet som menigheten her på Bønes gjør for lokalsamfunnet.

Hilde Klepppestø og de andre medhjelperne i Minising får ofte takk for den innsatsen de legger inn. Det viser at folk ser betydningen av det arbeidet som gjøres. Positive tilbakemeldinger gir inspirasjon, og hjelper arbeidet videre. ●

Vi takker og ber

Uke 7: - Vi takker for kirkeårets skiftende rytme, og for at evangeliet gjennom den får lyde i hele sin fylde i våre kirker. - Vi ber for dem som skal formidle det kristne budskap i gudstjenester og andre samlinger. - Vi ber om at budskapet må ha gjennomslagskraft og nå til mange mennesker.

Uke 8: - Vi takker for arbeidet i menigheten, for de som har sitt daglige arbeid der og for frivillige medarbeidere. - Vi ber for menighet, ansatte og de frivillige. - Vi ber for alt arbeid med Bibelen og for at den nye bibeloversettelsen må vekke ny og større interesse for Bibelens innhold. - Vi ber for menighetens misjonsprosjekt i Brasil. For menigheten i Rio Preto. - Vi ber om fred i verden.

Uke 9: - Vi takker for Helsepersonell og pleieinstitusjoner. - Vi takker for de ansatte der. - Vi ber for de ansatte ved våre helse-, pleie- og omsorgsinstitusjoner. - Vi ber også for alle dem som trenger hjelpen som de gir.

Uke 10: - Vi takker for alt arbeid for barn og unge som foregår i vår menighet og vårt område. - Vi takker for de voksne som bruker tid og krefter på å drive arbeidet. - Vi ber for barna og de unge i vår menighet. - Vi ber om gode oppvekstforhold og gode fritidstilbud. - Vi ber for dem som driver det byggende arbeidet i vår bydel. - Vi ber for fastetiden som har begynt og forberedelsene til påske.

Uke 11: - Vi takker for fridager midt i et arbeidsår. - Vi ber for vinterferien, at den blir til hvile og ny kraft, og at der ikke må skje ulykker for dem som er på tur. - Vi takker for barnehagene, for skolene og for de ansatte der, og for arbeidet de gjør. - Vi ber for barnehager, for skolene, for lærere og andre ansatte.

Uke 12: - Vi takker for gudstjenester og muligheten til å samles fritt. - Vi ber for gudstjenestene og andre samlinger. - Vi ber om at de må bli til glede, gagn og velsignelse for menigheten samlet og for den enkelte.

Uke 13: - Vi takker for våren som er i anmarsj, for lyset, for planter og for livet. Hjelp oss til styrket bevissthet på hvordan forvalte skaperverket deg til ære og mennesket til gagn. - Vi ber for menighetsrådet og for deres arbeid.

Uke 14: - Vi ber for alle som bor på Bønes. - Vi ber for årets Bønesdag. At det blir en flott dag. - Vi ber for Kirkens Nødhjelps fasteaksjon og for hva den minner om – den nødlidende verden. - Vi ber for påskehøytiden – at den må få det innhold den er ment å skulle ha. - Vi ber om rettferdighet og fred i verden. ●

Menighetskalender

døpte

Emma Victoria Gooch
Ronja Helèn Rinnan
Håkon Johannesen Tiege
Sigurd Kvinge Kjeseth
AdaSophie Brodahl
Christophersen
Iva Roald-Härdig
Sander Alvheim Bertelsen
Klara Heggelund
Eleanor Barbara Stenhouse
Ytrearne
Guro Winsnes Holme
Sebastian Børø de Lange

begravelser

Svein Andersen
Gerhard Julius Hammerstad
Irene Rasmussen

gudstjenester

Bønes menighet

Søndag 9. februar

11.00: Høymesse v/sokneprest
Gunn Kongsvik. Dåp, nattverd,
søndagsskole, kirkekafe.
Joh 6, 63-69

Søndag 16. februar

11.00: Familiegudstjeneste
v/sokneprest Bjarte Holme.
Sansegudstjeneste. Dåp, kirke-
kafe, kirkeskyss.
Luk 8,4-15

Søndag 23. februar

11.00: Høymesse v/sokneprest
Gunn Kongsvik. Nattverd, kirke-
kafe, kirkeskyss.
Matt 17,1-9

Søndag 2. mars

11.00: Høymesse v/kapellan
Gunn Frøydis Unneland
Dåp, nattverd, kirkekafe.
Joh 17,20-26

Søndag 9. mars

11.00: Høymesse v/sokneprest
Bjarte Holme. Nattverd, søn-
dagsskole, kirkekafe. Matt 4,1-
1. Menighetens årsmøte etter
gudstjenesten.

Søndag 16. mars

11.00: Høymesse v/vikarprest
Ivar Braut. Dåp, nattverd, søn-
dagsskole, kirkekafe.
Matt 15,21-28

Søndag 23. mars

11.00: Familiegudstjeneste
v/sokneprest Gunn Kongsvik.
Utdeling av 4-årsbok. Dåp,
søndagsskole, kirkekafe.
Luk 1,26-38

Søndag 30. mars

19.00: Gudstjeneste v/sokne-
prest Gunn Kongsvik. Jazz-
gudstjeneste. Nattverd, kirke-
skyss. Luk 11,14-28

Søndag 6. april

11.00: Gudstjeneste v/kapellan
Gunn Frøydis Unneland. Sam-
talegudstjeneste, konfirmanter.
Dåp, søndagsskole, kirkekafe.
Hebr 4,14-16

Storetveit menighet

9. februar, 6. søndag i åpenbaringstiden

11.00: Familiegudstjeneste
v/sokneprest Bjarte Holme og
kateket Bodil Bredholt. Delta-
kelse av Tårnagenter og jenter
fra Fargespill. Dåp. Offer til Ny-
enga. Kirkeskyss. Smørelunch.

16. februar, Såmannssøndag

11.00: Høymesse v/kapellan
Gunn-Frøydis Unneland. Natt-
verd. Offer til Det norske Bibel-
selskap. Kirkekafe

23. februar, Kr. forklarelsesdag

11.00: Temagudstjeneste
v/Gunn-Frøydis Unneland.
Grunnlovsfest med tema: «Vil

Gud ikkje vera bygnings-
mann». Nattverd. Dåp. Offer til
menighetsarbeidet. Kirkekafe.
Kirkeskyss.

2. mars, fastelavnssøndag

11.00: Høymesse v/sokneprest
Bjarte Holme. Nattverd. Offer til
menighetsarbeidet. Kirkekafe.

5. mars, askeonsdag

19.30: Fastegudstjeneste v/sok-
neprest Bjarte Holme.

Torsdag 6.mars

19.30: Kveldsgudstjeneste med
Kontaktklubben. Diakon Rei-
dun Laastad Dyvik

9. mars, 1. søndag i fastetiden

11.00: Samtalegudstjeneste
med Sporty-konfirmanter
v/sokneprest Gunn Kongsvik.
Dåp. Offer til Fasteaksjonen,
Kirkens Nødhjelp. Kirkekafe.

Onsdag 12.mars

19.30: Fastegudstjeneste v/
sokneprest Bjarte Holme

16. mars, 2. søndag i fastetiden

19.00: Jazzgudstjeneste med
tema: «Utstøtt - nytter det å
rope på Jesus?» Jazztrioen
TERTZ og gospelkoret Agape
deltar. Sokneprest Bjarte Hol-
me forretter.

Onsdag 19. mars

19.30: Fastegudstjeneste v/
sokneprest Bjarte Holme.

Søndag 23.mars:

NB: Ingen gudstjeneste i Store-
veit, se Bønes.

Onsdag 26.mars

19.30: Fastegudstjeneste v/sok-
neprest Bjarte Holme

30.mars, 3. søndag i fastetiden

11.00: Familiegudstjeneste
v/sokneprest Gunn Kongsvik
Barnegospel. Dåp. Offer til

Areopagos. Smørelunch.
Kirkeskyss

Onsdag 2.april

19.30: Fastegudstjeneste v/
sokneprest Bjarte Holme

6.april, 4. søndag i fastetiden

19.00: Temagudstjeneste v/
sokneprest Bjarte Holme.
Tema: «Forsoning – Hvorfor
måtte Jesus dø?» Samtale med
menighetskonfirmanter

Kveldstoner i Åpen Kirke, onsdager kl.19.00:

Ruth Bakke Haug, orgel:
5.februar og 5.mars.

Carsten Dyngeland, orgel,
Barbro Husdal, sang:
12., 19. og 26. februar, 12.,
19. og 26. mars

kultur

Minikonsert:

Hver første tirsdag i måneden
kl. 21: Minikonsert ved Carsten
Dyngeland med venner. Gratis
adgang. Kollekt ved utgang.

Tirsdag 18. februar:

- Foredrag kl.19.30:
«Resepten på det gode liv»
ved Rolf-Hugo Arnfinn
Hanssen. Entré: 30 kroner
- Kveldsåpent kl.19.30: Båltur
til Olavsbu i Langeskogen

Tirsdag 18. mars kl. 19.00:

Filmkveld i Bønes kirke: «Om
Guder og mennesker». Gratis
adgang. 15 års aldersgrense.

Tirsdag 25. mars kl. 19.30:

Kveldsåpent: Båltur til Gull-
stølen.

Søndag 30. mars kl. 19.00:

Jazzgudstjeneste med Carsten
Dyngeland, Agape gospelkor
og jazztrioen Tertz.

Giver- glede ...

**Bønes kirke ble bygget med inn-
samlede midler. Bønesfolket ga så
det monnet og gjorde en drøm til
virkelighet.**

For at menigheten skal utvikle seg vi-
dere, og nå stadig flere mennesker er
det viktig å ha en sunn økonomi i bunn.

Så meld deg som fast giver og
vær med på å utvikle kirken videre!

Den enkleste måten å bli med i Giver-
lede på, er å legge inn et fast månedlig
beløp i nettbanken - da går det hele av
seg selv. Du bruker kontonummer

3411.26.36406, skriver mottaker
«Giverglede» og velger beløpet selv.

Kontakt Per Røen hvis du har spørsmål
eller vil betale på en annen måte!
p-roeen@online.no - tlf. 414 19 226

